۳– پرنده سفید میشود. ۴– پرنده طلایی رنگ میشود.

کلید پرندهی آبی

پرنـدهای که به اتاق شـما پرواز کرد، نماد نیکبختی میباشـد. ولی بـه یکباره تغییر رنگ داده و شـما را نگران میکند که شـاید این خوشـبختی، پایدار نباشد. واکنش شـما در این موقعیت، بیانکنندهی چگونگی برخورد شـما در زمانهای سخت و دودلی در زندگی واقعی میباشد.

۱- افرادی که گفتند پرنده «سیاه» باقی میماند، نگاه بدبینانهای نسبت به زندگی دارند. آیا شما از جمله افرادی هستید که وقتی اتفاق بدی برایتان رخ میدهد، فکر میکنید که وضع بهوجود آمده هیچوقت به حالت طبیعی بازنمی گردد. شاید بهتر باشد فکر کنید حالا که اوضاع به این بدی شده، دیگر بدتر از این نخواهد شد. باید بهخاطر بسپارید که «هیچ بارانی نیست که تمام نشود» و «هیچ شبتاریکی نیست که سپیدهدم نداشته باشد.»

۲- افرادی که گفتند پرنده «آبی» میشود، افرادی خوشبین و اهل عمل میباشند. باور شما بر این است که زندگی مخلوطی از خوب و بد است و جنگیدن با واقعیت، سودی نخواهد داشت. ناسازگاریها را با آرامش قبول می کنید و بدون دغدغه و ناراحتی خیال، اجازه میدهید که دورهی بحران، مسیر خودش را طی کند. این طرز نگرش به آینده، اجازه میدهد تا ناراحتیها را بدون متلاشیشدن زندگی تان سپری کنید.

۳– کسانی که گفتند پرنده «سفید» می شود، انسان هایی قاطع و خونسرد هستند که در هنگام بحران، وقت تلف نمی کنند، دچار هیجان و تردید نشده و قاطعانه تصمیم می گیرند. اگر موقعیت خیلی وخیم شد، احساس می کنید که بهتر است جلوی ضرر را گرفته و به دنبال مسیر دیگری برای هدف های خود می روید و در گرداب تأسف، بیهوده غوطهور نخواهید شد. نتیجه ی این روش منفعل، این است که همه چیز به طور طبیعی به نفع شما پیش می رود.

۴- افرادی که گفتند پرنده «طلایی» می شود را می توان افرادی جسور تعریف کرد. فشار برای شما مفهومی ندارد و هر بحرانی، یک موقعیت می باشد. ولی باید مراقب باشید که اعتماد به نفس بیش از حد، کار دست تان ندهد. فاصله ی بسیار کمی بین حماقت و جسارت وجود دارد.

برگرفته از کتاب بازیهای خودشناسی (در دست چاپ)

ككلميم

سمپاشی فکر

دختر جوانی که تازه ازدواج کرده بود، نمیتوانست با مادرشـوهرش کنار بیاید و هر روز با هم جروبحث داشتند.

سرانجام روزی، نـزد داروسـازی که دوسـت صمیمـی پدرش بود، رفت و تقاضا کرد که سـمی به او بدهد تا بتواند مادرشـوهرش را بکشـد! داروساز با خود گفت اگر سـم خطرناکی بدهد و مادرشـوهر کشـته شود، همه به شک خواهند افتاد، پس معجونی داد و گفت که: «هـر روز مقداری از آنرا در غذای مادرشوهر بریزد تا سم معجون، کم کم در او اثر کند و او را بکشـد.» و توصَيـه کرد کـه در این مدت با مادرشوهرش مدارا کند تا کسی به او شک نکند.

دختـر، معجـون را گرفـت و خوشـحال به خانه برگشـت و هـر روز مقـداری از آنرا در غـذای مادرشـوهرش میریخت و با مهربانـی به او میداد. هفتهها گذشـت و با مهـر و محبت عـروس، اخلاق مادرشـوهر هم بهتر و بهتر شد تا آنجا که یک روز، دختر نزد داروسـاز رفت و به او گفت: «آقای دکتر، دیگر از مادرشـوهرم متنفر نیسـتم. حـالا او را مانند مادرم دوست دارم و دیگر دلم نمیخواهد که بمیرد. خواهش می کنم داروی دیگری به من بدهید تا سـم را از بدنش خارج کند.»

داروساز لبخندی زد و گفت: «دخترم، نگران نباش. آن معجونی که به تو دادم، سم نبود. سم در ذهن خود تو بود که حالا با عشق به مادر شوهرت، از بین رفته است.»

منبع: «نشان لیاقت عشق» «بهنامزاده»

بیش از آنچه نفس می کشی، به فرا بینریش. «اپیکتت»